

hold til § 2 i ovennævnte Lov af 25de Marts 1872; de øvrige Toldassistentter med 400 Rd.s Lønning erholdt fra den 1ste Oktober 1872 et Tillæg af 50 Rd., forsaavidt de ikke maatte have opnaaet et saadant Tillæg i Genhold til Loven af 1872.

Endelig blev ved Loven af 23de Mai 1873 om Toldforholdene ved Landgrændsen Antallet af Toldassistentter forøget med 23 med følgende aarlige Lønninger:

2	à	800	Rd.,
3	à	750	—
4	à	700	—
4	à	650	—
5	à	600	—
5	à	450	—

I Genhold til Ovenstaaende er Toldassistentklassen nu, uden Hensyn til Dyrtidstillæget, aflagt som følger:

77 Assistentter à 900 Kr., af hvilke dog i Dieblittet 11 efter Loven af 1873 paa Grund af en Tjenestetid som Assistent af 10 Aar oppebære yderligere 100 Kr. eller altsaa 1,000 Kr. aarlig,

75	—	à	1,200	—
95	—	à	1,300	—
44	—	à	1,400	—
44	—	à	1,500	—
42	—	à	1,600	—

Hertil kommer endelig de ved Finantsloven for 1876—77 og følgende Finantslove bevilgede 28 konstituerede Toldassistentter à 900 Kr. med 90 Kr. i Dyrtidstillæg, forsaavidt de efter de nu gjældende Regler ere berettigede til Saadant.

Dyrkningen paa høiere Lønning foregaar væsentligt i Genhold til Overtoldinspektørernes Indstillinger under Hensyn til udvist Dygtighed og Iver samt Tjenestetid, og de enkelte Lønninger ere ikke særlig knyttede til Toldstederne, undtagen forsaavidt som en forholdsvis større Del af de høiere Lønninger oppebæres af Toldassistentterne i Kjøbenhavn, blandt hvilke altid ville findes flere, som, uagtet de gjøre god Fyldest i deres Stilling, ikke egne sig til Dyrkning i Kontrolærklassen i Kjøbenhavn, medens der paa den anden Side ikke kan staves dem en Stilling udenfor Samme, hvormed de kunne være tjente.

Den Talrigheid af Klasser, der faaledes, som ovenfor viist, efterhaanden har udviklet sig med — bortset fra den laveste Lønningsklasse — en Forskiel mellem hver af ifkun 100 Kr., maa, affet fra de ikke ubetydelige Besværligheder, der derved voldes den øverste Administration, anses for meget uheldig, da der heraf opstaar en stadig Uro og Forandring i Lønningerne for Toldassistentter, uden at disse, naar de rykke op fra den ene Lønningsrats til den anden, spore nogen væsentlig Forbedring i Indtægt. At der imidlertid paa den anden Side haves Brug for flere forskellige Lønningsratser i Toldassistentklassen er en Selvsølge, og vil fremgaa allerede ved en Betragtning af, hvorledes denne Klasse rekruterer, hvad der bevirker, at Alder ved Ansættelse og Udsigt til Viderebefordring kan stille sig høist forskjelligt og motivere en forskjellig Lønning for det samme Arbeide.

Ingen ansættes som Toldassistent uden iforveien at være i Besiddelse af den fornødne Fagdannelse, hvilken som Hovedregel erhverves ved Arbeide først i længere Tid paa et Toldkontor og derefter som Medhjælper. De, der, efter at have gennemgaaet disse Forstadier, ansættes som Toldassistentter, ere dels Folk, der umiddelbart fra Skolen have erholdt Ansættelse paa et Toldkontor, dels saadanne, der, før de begynde at arbeide i Toldfaget, have videnskabelig Uddannelse — statsvidenskabelige Kandidater —, eller endelig Sekondlieutenanter og Korporaler med 2 Aars Tjeneste som Saadanne, der benytte den dem særlig indrømmede Ret til Ansættelse. Derhos har Klassen Tilgang fra Hærens faste Underofficerer, hvem der ligeledes er tilstaaet Afgang til Ansættelse som Toldassistent, naar de ere i Besiddelse af den nødvendige Fagdannelse, hvilken de i Reglen forskaffe sig ved, at det tillades dem i et Aar, uden at træde ud af Hæren, at arbeide i Opsynsfaget ved et Toldsted. Endelig finder der ogsaa Tilgang Sted af Sønmand, for hvilke der, foruden til Krydstoldassistentposterne, navnlig paa Udposterne langs Kysterne, haves særlig Brug. Folk i meget forskjellige Aldere, der som oftest tidligere, før deres Ansættelse i Medhjælperklassen og derefter som Assistentter, have været forhyrede paa Krydstoldvæsenets Fartøier.